Salut ziarului „SCÎNTEIA" la cea de-a 40-a aniversare

Au trecut patruzeci de ani de cînd a apărut primul număr al ziarului „Scînteia", eveniment de seamă în viața presei comuniste, militante românești.

În anii negri ai ilegalității, înfruntînd aspra teroare dezlănțuită de clasele exploatatoare împotriva partidului comuniștilor și a militanților săi, „Scînteia" — al cărui prim număr a apărut la 15 august 1931 — a purtat cu neînfricare cuvîntul partidului în rîndul poporului, fiind o puternică armă de luptă a P.C.R. în mobilizarea maselor împotriva exploatării și asupririi, împotriva reacțiunii și a fascismului odios și cotropitor, un instrument de luptă pentru eliberarea națională și socială, pentru independență, democrație, pace și socialism.

Activitatea ziariștilor care au scris-o și a muncitorilor care au tipărit „Scînteia" în vremea ilegalității cu riscul libertății și chiar al vieții, reprezintă o înaltă pildă de slujire cu devotament și abnegație a cauzei clasei muncitoare, a idealurilor partidului nostru comunist, de libertate și dreptate socială.

Continuînd tradițiile sale din anii ilegalității, „Scînteia", organ al Comitetului Central al P.C.R., a continuat — după 23 August 1944 — să fie o puternică armă de luptă a partidului pentru cucerirea puterii, pentru reconstrucția țării și edificarea societății socialiste, aducîndu-și o prețioasă contribuție, prin capacitatea sa de influențare, la marile prefaceri revoluționare intervenite după Eliberare în viața poporului român.

Devotamentul cu care „Scînteia" slujește cauza socialismului, înalta responsabilitate pe care a dovedit-o ca tribună a răspîndirii cuvîntului partidului, a politicii sale, i-au întărit necontenit prestigiul și autoritatea în mase, încrederea cu care slova sa este primită de toți oamenii muncii din țara noastră. Și, fără îndoială că în uriașa activitate creatoare pe care o desfășoară zi de zi toți oamenii muncii din patria noastră, indiferent de naționalitate, sub conducerea partidului, pentru dezvoltarea multilaterală a patriei, în marile succese obținute în construcția socialistă, în istoricile izbînzi pe care poporul român le repurtează în efortul său entuziast pentru aplicarea în viață a directivelor celui de-al X-lea Congres al P.C.R. se găsește încorporată și prețioasa contribuție a „Scînteii".

În același timp, „Scînteia" reprezintă un puternic și eficace instrument de luptă pentru traducerea în viață a programului profund partinic propus de tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru educarea marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, pentru întărirea spiritului revoluționar al întregii activități politico-ideologice din țara noastră.

Cu aceeași claritate și abnegație slujește „Scînteia", în paginile sale, și politica externă a României socialiste, de dezvoltare a prieteniei, alianței și colaborării cu toate țările socialiste, de contribuție activă la unitatea țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor antiimperialiste, politică de pace și progres social, care se bucură de adeziunea deplină și unanimă a poporului român.

La cea de-a 40-a aniversare a apariției primului număr al ziarului SCÎNTEIA, urăm colectivului redacțional, tuturor celor care contribuie la apariția sa, noi și importante succese în activitatea pusă în slujba cauzei partidului, a poporului, a înfloririi României socialiste, cauzei generale a socialismului, progresului și păcii în lume.

SĂ DISCUTĂM DESPRE EDUCAȚIE

COMISIA DE COMPETIȚII ȘI DISCIPLINĂ LA ÎNCEPUTUL UNUI NOU SEZON

De vorbă cu ing. ȘTEFAN SOCACIU

Comisia centrală de competiții și disciplină este unul din principalele organisme ale F.R. Fotbal. În fruntea ei se află de ani și ani de zile tov. **ȘTEFAN SOCACIU.** Cu o regularitate matematică, în fiecare săptămînă, comisia se întrunește și ia în discuție nu numai cazurile de indisciplină, cum s-ar părea la prima vedere, ci toate problemele ce țin de desfășurarea campionatelor în toată complexitatea lor.

De la un timp comisia s-a reorganizat, împărțindu-se în trei subcomisii: una care se ocupă de Diviziile A și B, de campionatele de juniori și tineret-rezerve, o a doua are în grijă numai Divizia C, iar a treia se ocupă cu omologarea terenurilor de fotbal.

Zilele trecute am discutat cu președintele comisiei despre sarcinile ce revin acesteia în noul sezon:

„Documentele de partid din ultimul timp dau un alt sens și muncii noastre, după cum trebuie să dea alt sens și muncii de educație dusă în cluburi și asociații sportive. Dacă aci, jos, cum se spune, munca de educație ar fi o preocupare reală, de zi cu zi, s-ar crea un fel de „anticameră" a comisiei, un fel de barieră în sensul bun al cuvîntului, adică s-ar reduce cazurile de indisciplină, cele care iau cel mai mult din timpul nostru, timp pe care l-am putea afecta altor treburi ce privesc bunul mers al campionatelor", a început discuția tov. **Șt. Socaciu.** Și tot dînsul a continuat: **Un rol important în munca de educație și, totodată, în aceea de îmbunătățire a climatului revine comisiilor județene de fotbal, care nu trebuie să fie indiferente față de echipele divizionare. Rolul lor crește începînd din această toamnă, conform noilor prevederi ale regulamentelor federației. Ele au datoria să activeze în sensul prevenirii acestor abateri care săptămînal aduc în fața comisiei centrale zeci de oameni, nu numai împricinații ci și fel de fel de „avocați", oameni care se deplasează în mod special, făcîndu-se cheltuieli mari, pierzîndu-se prețioase ore din producție. Vrem să stîrpim această faună care stă pe la ușile biroului unde deliberăm și de aceea am hotărît ca odată cu noul sezon să acordăm toată încrederea celor scrise de arbitri pe foile de arbitraj — ridicînd în acest fel și prestigiul lor — și să nu mai chemăm inculpații la dezbateri, decît acolo unde sînt cazuri deosebit de complicate".**

— În general, care sînt cauzele ce îi aduc pe cei mai mulți în fața comisiei?

— În primul rînd, lipsa de educație; nu numai cea pe care ar trebui s-o capete la echipa unde joacă, ci și cea necăpătată de la părinți; în al doilea rînd — necunoașterea regulamentului; în al treilea — fetișismul celor două puncte, care înlătură noțiunea de fair-play pe măsură ce ne adîncim în campionat. Nu am auzit ca cei ce conduc secțiile de fotbal să ceară sprijinul arbitrilor pentru prelucrarea regulamentului, după cum prea puțin se simte mîna organizațiilor de U.T.C. sau sindicale în educația jucătorilor. Din această cauză, în foarte multe din secții domnește lipsa de exigență nu numai față de educația fotbaliștilor, ci chiar și pentru pregătirea lor de joc, alături de un climat nesănătos care generează inculpații ce vin în fața comisiei. Or, atît timp cît omul are niște trăsături de caracter bine fundamentate, nu poate face „explozie" pe teren. Este cazul cu Lereter, Petescu, Sătmăreanu, Györfi, Lucescu, Peronescu, Codreanu, Raksi, Axente, Iordănescu, Ianul, Kallo, Iordache, Tufan, Neagu, Niță, Naidin, Pescaru, Ivănescu, Adamache, Ghergheli, Balint, Cadar, fotbaliști pe care nu numai că nu i-am văzut în fața comisiei, dar au întotdeauna o atitudine demnă pe teren, cei mai mulți cîștigîndu-și un prestigiu pe care caută să și-l mențină, să și-l întărească. Datorită acestei atitudini sînt respectați de adversari, ne ajută indirect în munca noastră. Există și o altă categorie de fotbaliști: cei pentru care sancțiunea primită a constituit mai întîi un prilej de meditație, de reflecție, apoi de îndreptare. Este cazul lui Broșovschi, Dumitru, Oblemenco, Deselnicu și chiar Tătaru H. După sancțiunile primite au avut o comportare bună.

— Tovarășe Socaciu, nu credeți că sancțiunea, ca să fie educativă, trebuie nu numai să aibă o bază reală, dar să și exprime părerea reală a comisiei? Impresia este că uneori au loc imixtiuni în activitatea dv.

— Este o falsă impresie. Este adevărat că prin relațiile de zi cu zi, „se mai discută" asupra unor decizii, dar imixtiuni în treburile noastre nu sînt. Comisia a lucrat întotdeauna la nivelul cunoștințelor și pregătirii celor ce activează aci. De aceea, de pildă, noi altfel am gîndit cînd i-am absolvit de sancțiune pe ieșeni în urma jocului cu Progresul, întrucît am socotit că arbitrajul a generat atitudinea lor. Biroul federal, care are dreptul să confirme, să infirme sau să modifice deciziile noastre, altfel a văzut lucrurile, a fost mai exigent și a dictat acele suspendări cunoscute. Și bine a făcut. În cazul lui Dinu și Dumitrache, suspendați de noi pe cîte trei etape, din nou Biroul federal a intervenit la apelul antrenorului Angelo Niculescu întrucît e apropia meciul cu Cehoslovacia. Oricum, după cum se știe, și Dinu și Dumitrache sînt suspendați în prima etapă de campionat. În luarea deciziilor noi ne ghidăm într-un singur caz și după numele jucătorului: sîntem mai exigenți cu cei de elită, care trebuie să fie un exemplu pentru masa celorlalți. În rest, principiul nostru este: sancționăm abaterea, nu numele jucătorului. De altfel nici nu se poate altfel, pentru că recentele reglementări ale federației stabilesc precis sancțiunile pentru fiecare abatere.

— Sînteți mulțumit de activitatea comisiei?

— Da. Și sper că după noile măsuri pe care le-am luat, adică nu numai divizarea în cele trei subcomisii dar și acordarea unor sarcini precise fiecărui membru, lucrările vor fi mai organizate, mai bine pregătite. Problema principală, pentru crearea acelei „anticamere" de care aminteam la începutul discuției noastre, este munca de educație dusă atît în rîndul fotbaliștilor, cît și în rîndul spectatorilor. Cu toate astea, în foarte puține cazuri, mai mult în București, am ascultat la stațiile de radioamplificare ale stadioanelor explicarea regulamentului jocului de fotbal, de foarte puține ori am citit în programele editate de echipe cu prilejul meciurilor nu tot regulamentul, ci măcar un articol sau două explicate pe înțelesul tuturor. Chiar și pe spatele biletelor de intrare la meciurile de fotbal s-ar putea explica chestiunile litigioase ale regulamentului. Ca să nu mai vorbesc de televiziune. Sprijinul pe care ni l-ar putea da secțiile de fotbal ar fi și mai mare, mai concret dacă ele însele ar veni cu sancțiuni înainte de a discuta noi abaterile. Multe, foarte multe trebuie făcute în rîndul juniorilor, întrucît — paradoxal — aci sînt deosebit de numeroase cazurile de indisciplină, nu de puține ori puse la cale și favorizate de înșiși cei puși să-i îndrume pe juniori — și de aceea ar trebui poate, să începem cu „educarea educatorilor".

Mircea TUDORAN

COMISIA CENTRALĂ DE COMPETIȚII ȘI DISCIPLINĂ

● **Subcomisia pentru diviziile A, B și campionatele de juniori și tineret-rezerve:** Ștefan Socaciu — președinte, Petre Olaru — secretar, Mircea David, Augustin Botescu, Gh. Constantinescu-Grecu, M. Botez, C. Ursachi, C. Dobre, P. Mihăescu.

● **Subcomisia Diviziei C:** M. Tănăsescu — președinte, C. Moarcăș — vicepreședinte, Tr. Șerbănescu, E. Stepleanu, B. Pătrulescu, I. Pișcarac, D. Ionescu, Fr. Mateescu.

● **Subcomisia de terenuri:** Mircea Crulescu — președinte, B. Vasiliu, V. Vasiliu, Partenie Roșu, Puiu Gheorghe.

Carnet

ECHIPELE (III)

de EUGEN BARBU

În clasamentul meu neoficial, pe al patrulea loc, în funcție de valoare absolută, și al treilea în ce privește punctele adevărate, dar de care a fost frustrată, s-ar situa echipa **Politehnica Iași.** Ciudat lucru, de aici cu un timp în urmă plecau cîteva piese foarte importante. Mă gîndesc la Deleanu și la Constantinescu, jucători de bază. Din fericire pentru ieșeni, locul în poartă îl lua Iordache, nume necunoscut pînă în urmă cu un an de zile, sau dacă era cunoscut nu avea strălucirea de astăzi cînd se și vorbește despre o titularizare în națională, pe bună dreptate, uriașul din Giulești suferind cronic de maladia fitelor. Cu o formație în care numai Lupulescu și Cuperman și, oarecum, Ianul și Stoicescu mai spuneau ceva cunoscătorilor, studenții din Copou au zguduit clasamentele de primăvară, cînd am asistat la incredibilul fapt că un antrenor cunoscut pentru capacitatea sa, confirma rapid seriozitatea pe care o cere jucătorilor și amenința titlul suprem cu un încze scos de la naftalină și cu un Marica, cedat de **Dinamo** cam devreme, ca să nu spun că un Mărdărescu II ne dădea la toți dureri de cap. Minune? Nu! O fermitate și o lipsă de milă, binecunoscute, cu rezultate excelente. Au venit catastrofalele arbitraje de la București și visul ieșean s-a mai domolit.

Despre **U.T.A.** nu pot spune mare lucru. Este o echipă misterioasă ca și pasărea Phoenix. Cu o formație bizară, în care tot apărarea și mijlocul fac ce se cere și poate o încăpățînare dusă pînă la limită, prezența ei nu mă convinge, cum nu m-a convins rezultatul senzațional de a fi eliminat o mare echipă, campioană intercontinentală. De cîte ori am văzut-o la lucru, ea, această formație, nu m-a încălzit. S-ar părea că la Arad este altceva, dar, pentru Dumnezeu, nu numai pe teren propriu se arată ce poți! Nici **Steagul roșu** nu mă convinge. Prin plecarea lui Valentin Stănescu și a lui Dumitriu II mi-este teamă că vom avea în echipa brașoveană o anonimă ce se va lupta pentru supraviețuire. Aici există doi jucători mari: Pescaru și Gyorfi, pentru că în Adamache nu cred, deși e un foarte bun portar de club, dar cu atît nu se face primăvară. Locul 5 în clasament merită felicitări, dar credeți-mă, va naște probleme mari sub Tîmpa în anul ce vine!

Cu **Universitatea Craiova** există o poveste cu cocosul roșu. Echipa trăiește mai ales prin public, prin Oblemenco și prin ceva ce ține de marile necunoscute.

Dincolo de acest loc începe zona descurcăreților, un fel de purgatoriu aflat înaintea celor ce nu mai au nici o speranță. Cred că clubul din Bacău a fost ceva mai răsărit, deși locul 10 e cam nemeritat, ținînd seama că **Farul** o urmează, deși mie mi s-a părut, exceptînd finalul catastrofal, mai bună ca echipa lui Ghiță, care și ea trăiește pe apărare. Cu totul anonime mi se par la ora aceasta **Petrolul,** cu tendințe de întinerire, **Argeșul,** fără cap și coadă, chiar dacă o prezență ca Dobrin în teren și Ozon pe tușă spun multe, și **Universitatea Cluj,** echipă cu un lot foarte bun de jucători, dar fără o personalitate la conducere. Cred că la clujeni viciul cel mare stă în prezența prea multor sentimentali legați de club pe tușă. Despre **Jiul** și **C.F.R.**-ul din Feleac nu se poate spune mai nimic. Echipe șterse, luptînd de la început pentru supraviețuire. Lipsa vedetelor din formație se resimte tragic și dacă Ion Constantin a plecat de pe valea cărbunilor vom avea cu siguranță o nouă candidată la retrogradare, să dea Domnul să mint eu! În sfîrșit, cel mai tragic caz al campionatului: **Progresul.** Echipă nouă, tînără, plină de forță, încă tatonînd, dar cu promisiuni certe, iat-o că ia drumul Diviziei B, plătind o criză mai veche de conducere tehnică. Ce se va întîmpla cu cei unsprezece albalbaștri vom vedea abia toamna asta. Dar e păcat, mare păcat. Cît îi privește pe feroviarii timișoreni, ei au fost bravi, superbi, îi felicit pentru curajul de a suporta o situație insuportabilă. Au fost sarea ultimei faze a campionatului și asta e un mare merit.

Concluzii? Avem o singură echipă de la care putem spera ceva în competițiile europene: **Dinamo.** Celelalte trebuie urgent ajutate cu jucători. Este o realitate peste care nici măcar un regulament stupid de transferări nu poate trece.